

روش های مهم از دیاد گردو

روش از دیاد جنسی (غیر رویشی)

از دیاد با استفاده از نهال های بذری

در گذشته بذر گردو های مرغوب را انتخاب و از آن ها برای تکثیر گردو استفاده می شد که این کار از زمان های قدیم شروع شده و طی مدت های طولانی برای تکثیر گردو کاربرد داشته و در حال حاضر نیز به صورت گستردگی در کشور ما استفاده می شود. اگر چه این روش تکثیر دارای مزیت هایی مثل عدم انتقال بیماری های ویروسی از والدین به نتاج بذری و ارزانتر بودن روش تکثیر می باشد اما در مقابل، این روش تکثیر دارای معایب عمدای نیز هست که مانع از استفاده آن برای تکثیر می شود از جمله آن ها می توان به هتروزیگوت بودن درختان گردو اشاره کرد که به دلیل دگر گرده افshan بودن درختان گردو ایجاد شده و باعث می شود تکثیر مجدد آن از طریق بذر منجر به تفرق هر چه بیشتر صفات رویشی و زایشی نتاج گردد. بنابراین با استفاده از این روش، تعداد بسیار زیادی از هیبریدهای طبیعی با ویژگی های بسیار متنوعی ایجاد خواهد شد که محصولات تولیدی آن ها یکنواختی لازم ، بازار پسندی ، ارزش صادراتی و تجاری مطلوبی نخواهند داشت. در حال حاضر به دلیل بذری بودن اکثر باغ های ایران، مهم ترین موانع صادراتی این محصول، عدم یکنواختی محصول تولیدی از لحاظ اندازه، کیفیت مغز و سایر صفات ظاهری می باشد چون اکثر کشورهای وارد کننده خواهان آجیل هایی با مغز روشن، اندازه و شکل یکنواخت هستند، بدیهی است که محموله های تجاری ایران که حاوی گردوهای ریز و درشت و رنگارنگ است قادر به رقابت با محصولات کشورهای رقیب که تحت عنوانی و استانداردهای مشخص عرضه می شوند را نخواهند داشت. از عیب های دیگر استفاده از بذر می توان به طولانی بودن دوره نونهالی دانهال های گردو(۱۰-۸ سال) اشاره کرد. وجود این مشکلات در تکثیر از طریق بذر باعث شده است امروزه استفاده از بذور برای تکثیر ارقام کnar گذاشته شده و دانهال های بذری گردو فقط به عنوان پایه برای انجام پیوند مورد استفاده قرار گیرد.

تکثیر رویشی (غیر جنسی)

برای تولید محصولات یکنواخت و یکدست باید تکثیر رویشی ارقام انجام گیرد، برخی از مزایای تکثیر غیر جنسی عبارتند از :

استفاده از ویژگی های گیاهان مادری که دارای صفات مطلوب می باشند.

امکان تکثیر تعداد زیادی از نهال های یکنواخت و ارقام مناسب در شرایط یکسان

امکان ایجاد باغ های یکدست و مدیریت آسان و اقتصادی این باغ

تولید محصولات با کیفیت بالا و افزایش توان رقابتی محصولات تولیدی در بازارهای جهانی
حفظ و استفاده از جهش‌ها بی که در گیاهان اتفاق می‌افتد.

رفع برخی از محدودیت‌های مربوط به گرده افسانی از طریق پیوند ارقامی که گل‌های نر آن به طور هم زمان
با گل‌های ماده رقم مورد نظر باز می‌شوند (حذف دیکو گامی)

کنترل برخی از آفات و بیماری‌ها از طریق پیوند ارقام حساس بر روی پایه‌های مقاوم استفاده از پایه‌های مقاوم به شرایط نامناسب خاک از قبیل شوری، خشکی، غرق آبی، PH خاک و ... برای
گسترش کشت ارقام حساس

سن باردهی درختان از ۱۰-۲۰ سال در نهال‌های بذری به ۲-۳ سال در نهال‌های تکثیر شده به روش غیر
جنسی تقلیل می‌یابد (شکل ۲)

میزان عملکرد باغ‌های تکثیر شده با روش‌های غیر جنسی بسیار بیشتر از باغ‌های ایجاد شده با نهال‌های
بذری است (شکل ۳).

روش‌های مختلفی از قبیل خوابانیدن، قلمه زدن^۱، نامیزیدن^۱، کشت بافت و پیوند برای تکثیر رویشی گردو
مورد استفاده قرار گرفته است.

^۱Apomixis

شکل ۲- نهال های پیوندی به دلیل بالغ بودن اندام پیوندی از همان زمان پیوند پتانسیل باردهی را دارند.

شکل ۳- نمونه از درختان گردوبی پربار

از سال ۱۸۶۸ میلادی تا به حال صنعت گردو در آمریکا تحولات عمدہ‌ای را پشت سر گذاشته و با انجام کارهای اصلاحی از طریق جمع آوری ژنتیک‌ها و دورگ گیری بیش از ۳۵ رقم معرفی شده است. در موازات آن در سایر کشورها نیز کارهای اصلاحی و معرفی ارقام جدید انجام شده است. در ایران نیز کارهای اصلاحی در سال ۱۳۶۲ توسط عاطفی، و همکاران شروع شده و درنتیجه این کارها ژنتیک‌های امید بخش Z۶۳، Z۶۰، Z۶۷ و G۳ برای تکثیر غیر جنسی معرفی شدند. اما برای استفاده از مزیت‌های این ارقام برتر به استفاده از روش‌های تکثیر رویشی نیاز می‌باشد که با توجه به مشکلات استفاده از روش‌های تکثیر رویشی مثل ریشه دار شدن قلمه‌های گردو، خوابانیدن و کشت بافت، امروزه از این روش‌ها در سطح تجاری وسیع استفاده نمی‌شود و در حال حاضر برای حفظ خصوصیات ژنتیکی ارقام ژنتیک‌های برتر و تکثیر رویشی آن‌ها، پیوند تنها راه عملی و مفید به شمار می‌رود و به دلیل تلاش‌های زیادی که در طی سالیان متتمادی برای بهبود روش‌های پیوند انجام شده است چندین روش پیوند تابستانه (شکل ۴) و زمستانه (شکل‌های ۵ و ۶) برای پیوند گردو مناسب تشخیص داده شده که در حال حاضر برای تکثیر غیر جنسی گردو مورد استفاده قرار می‌گیرند.

کشت بافت

با توجه به این که تکثیر گردو با استفاده از تکنیک‌هایی مثل قلمه و خوابانیدن، خیلی سخت و حتی غیر ممکن می‌باشد در طی سال‌های اخیر تلاش‌های بسیار زیادی برای ریزآزادی گردو انجام شده و روش‌های ریز ازدیادی و جنین زایی سوماتیکی گردو توسعه زیادی یافته است به طوری که در سال ۱۹۸۴ برای کشت مریستم آن، محیط کشت ویژه‌ای به نام DKW را تهیه کردند. ریز ازدیادی گردوهای بالغ برای تکثیر و ارزیابی واریته‌ها، ارزیابی رشد آن‌ها روی ریشه‌های خود، برای کارهای تحقیقاتی و تکثیر در سطح تجاری لازم است. اما با این حال، در رشد و نمو گردوهای کشت شده در داخل شیشه مشکلات جدی وجود دارد که باید حل شود.

شکل ۴- نحوه آماده سازی و انجام پیوند گردو بروش وصله ای

شکل ۵ - گیرایی پیوند با استفاده از کابل های داغ (سمت راست) و نهال های منتقل شده به گلدان (سمت چپ)

شکل ۶ - گیرایی پیوند گردو با استفاده از روش اتاق گرم و مرطوب